

Dit gedicht is samengesteld uit de Nieuwjaarsgedichten van 1949-1962 van H.M. Cohen, textielfabrikant Oldenzaal aan zijn leveranciers.

De voorhang gaat dicht en het gordijn gaat weer open
Het oude jaar gaat heen en t nieuwe gaat weer lopen
Meestal gaat t heen en het is al vergeten
Voordat we het zelf beseffen of weten
Vaak is er geen tijd om je af te vragen
Hoe was toch dat jaar met zijn weken en dagen
Die telkens opnieuw, t is haast niet te geloven,
Gelijk door een vlaag van de wind zijn verstoven
Maar dit jaar was t anders, want donkere wolken
Pakten zich samen en benarden de volken
Vergeefs was de mensheid zo innige bede
Om rust en behoud van de vrede
Om ware beschaving en eerbied voor t leven
Om alom naar vrede en vrijheid te streven
In plaats daarvan werden rechten getreden
Met voeten vertrapt, werd ellende geleden
Werd de wereld geschokt door veel onrecht en moorden
Waartegen men veelal niets anders stelde dan woorden

Maar waar ook de bladen van reppen of repten
Ik geeft u hierbij enkele goede levensrecepten
Nog steeds schijnt de zon, zijn er bloemen die geuren
En t rood dat s' avonds de hemel doet kleuren
Wellicht vindt ge ook hier en daar op de aarde
Nog dingen van diepere waarde
Maar let op in t verkeer, op uw botten en leven
Dat slechts één keer aan u is gegeven
Want ondanks de techniek steeds in hogere banen
Blijft toch nog de wereld een dal vol met tranen
De mens, die zich groot voelt, is heus maar een stofje
En als je van ouderdom dood gaat, dan bof je
Hoe dikwijls valt, wat men zich voorneemt, in duigen
We hebben ons hoofd voor Zijn almacht te buigen
Daarom, vaar met God, dat is weer beste mensen
Het enige goede wat ik u kan wensen
Hij schenke u vreugd en de kans om te slagen
Het hele jaar door met zijn maanden en dagen

Wij wensen u : Fijne Kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar
PensionaDOss